

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

דף מתוך סדרת הספרי

גליון פרשת כי תבוא תשע"ז תהא שנת עזות דקדושה.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מדור משמעות לטעמי המקרא מופיע בעמוד י"ח.

הַשְׁתַּלְשֵׁל סופת הוריקן בְּגִימְטְרִיא יִשְׂרָאֵל. ממפרץ מְקַסִּיקוּ בְּגִימְטְרִיא יִשְׂרָאֵל, קרוב לְאֵי 'פּוֹאֲרְטוֹ רִיקוּ' בְּגִימְטְרִיא יִשְׂרָאֵל. והיא בדרך לנוי יורק בגימטריא יִשְׂרָאֵל.

השתלשל בארה"ב סופת הוריקן נוראה שאומרים שלא היתה כמוה שנמצאת בדרך להחריב את פורטו ריקו והעיר פלורידה ויתכן שב11 בספטמבר תגיע לנוי יורק ה' ירחם, וכבר היה חורבן גדול בניו יורק ב11 בספטמבר 2001 כנשפלו מגדלי התאומים כידוע. והשתלשל השם של הסופה אירמ"ה בגימטריא רנ"ג עם האותיות, יתכן שיש כאן רמז על גמר הבירור רנ"ג ניצוצות שנפלו בקליפת הנצרות שהגאולה תלויה בבירורם, כמובא בספר 'דן ודין' לרבי שמשון מאוסטרופוליא (מאמר ג) ידוע מדברי המקבלים שהנביא יונה בן אַמְתִּי הוא המבטל קלפת קין שהוא האיש הרמוז בר"ת "ונוקב שם הוי"ה" והוא קלפת עורב שהוא סוד שכתבו המקבלים. ומובא בספר אות אמת שכתב על פסוק "ויהי האחד מפיל הקורה" זה היה בן אַמְתִּי. כדאיתא במדרש על פסוק "הן האדם היה כאחד ממנו" כיונה בן אַמְתִּי. שאצלו גם פן כתיב "ויהי האחד מפיל הקורה". הנה דע הקורה גימטריא ש"ו וסוד יונה בסוד רג"ן ניצוצות הקדושים גימטריא גרדום שהפיל בו את הקורה סוד קלפת האיש קלפת עורב, ויש בזה רזין דרזין סתרין דסתרון, ואיני רשאי להרחיב הבאור מפני סכנות נפשות, וזהו שכתב הקדוש המחבר באחיזת הנביא בן אַמְתִּי בבטולו להידוע שהוא סוד גרדום וגם סוד עץ שהוא הקורה וכו', בסוד מספרם שוה, והוא מבאר כדפרישית שמספר האיש הידוע ומספר הקורה שוה. ורואים שאותו האיש הוא הקורה שהפיל יונה בן אַמְתִּי, והניצוץ הקדוש שנפל בעקבותיו הוא סוד הגרדום שיונה בקש עזרה מאלישע להעלותו מהמים, ואלישע הציף אותו. כי גרדום בגימטריא רג"ן ניצוצות הקדושים, וזה מה שבארנו שהוא סוד האבר רנ"ג עליו דבר רבי עקיבא. וכן נגר פרושו מפתח של דלת, כמו שאומר רבי עקיבא שהאבר הרנ"ג הוא מפתח. וכן רנ"ג בגימטריא הוצאה והכנסה, כי הוא המפתח שמוציא ומכניס ליסוד הנוקבא, כפי שמכונים בסוד הרש"ש

בהוצאה והכנסה של ארון הקדש בקיעת יסוד אמא בבחינת לדה. וזאת גם הגימטריא של מזבח הפנימי שמסמל את הנקדה הפנימית של בית המקדש, ושם היו מקריבים את י"א סממני הקטרת שרש הקלפות להפכם לטוב, וכפי שבארנו שאותיות י"א של עקיבא מסמלות את הצינורות שיש"ו יונק מהם דרך הצלב. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבונני שליט"א שיש אומרים ששם אביו של יש"ו היה יוסף הנגר. והוסיף הרה"ג ר' פ. ל. שליט"א שרואים בפסוקים שדוד העלה את הארון לירושלים היה עיכובים בגרן נכון, כמו שכתוב (ש"ב ו, ו) "ויבאו עד גרן נכון וישלח עזה אל ארון האלהים ויאחז בו פי שמשו הבקר: ויחר אף ה' בעזה ויפהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד על אשר פרץ ה' פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: וירא דוד את ה' ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון ה'". וכן נכון בגימטריא תשע"ו, וגרן עם האותיות והכולל בגימטריא ארון.

וכן מובא בספר 'בני יששכר': (אגרא דכלה פרשת נח) "א"ת הער"ב" בגימטריא שמו הידוע ואחד נוסף להורות שמלבש בו ניצוץ קדוש ובמהרה יוציאו בלעו מפיו והקלפה תתבטל במהרה בימינו אמן. ורואים שם שהוא מקשר את זה עם הגברות מי המבול שנרמז בסופת ההוריקן: "וישלח את הערב", את לרבות, שלח מעל פניו גם הקלפה היא קלפת עורב פנודע ליודעי חן, וראה נח ברוח הקדש כי אותה הקלפה יהיה לה התגברות באחרית הימים בגלות המר, ושלחה מעל פניו להתיש כחה, וזה ירמז "ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ", כי הקלפה תלך לכמה אמות להטעות אותם עד יבשת המים הזדונים מעל הארץ.

וראה זה פלא השתלשל בגשמיות שהסופה התחילה ממפרץ מקסיקו בגימטריא יש"ו, קרוב לאי פוארטו ריקו' אותיות ירוק בגימטריא יש"ו. והיא בדרך לנוי יורק בגימטריא יש"ו. וזה גם על יד הים הקריבי עם האותיות בגימטריא יש"ו, ומלשון קב"ר, וכן פוארטו בגימטריא קבר, וכן פלורידה בגימטריא פרה אדמה שמתקנת את קלפת הנצרות כמובא ברמח"ל (סוף אוצרות רמח"ל) שפרה אדמה היא התקון לקלפת הנצרות שהיא אדום.

וראה זה פלא השתלשל בגשמיות במפרץ מקסיקו בגימטריא יש"ו, המקום שנקרא משלש ברמוד"ה, ר"ת משיח בן דוד, יחד עם אותיות ו"ה שמסמלות את היחוד, ויחד עם האות ר' המסמלת את הקלפה של אותו האיש שמלבישה על המקום הזה. וכן הבאנו מהרה"ג ר' ציון דוד סיבונני שליט"א שמש"ח בן דוד בגימטריא קו ירוק עם המלים, דקו ירוק מסמל את פנימיות הישר של אדם קדמון שיורד עד לעולם העשיה התחתון, ועל זה מלבישה הקלפה של יש"ו בגימטריא ירוק. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שמשלש בר - מודה מרמז על ה"בן שמודה בשלוש. ולכן נמצא משלש ברמודה קרוב לאי פוארטו ריקו' אותיות ירוק בגימטריא יש"ו. וכן פוארטו בגימטריא קבר, וזה גם על יד הים הקריבי עם האותיות בגימטריא יש"ו, ומלשון קב"ר. ועל יד חצי האי יוקטון, ורמז על הכתוב שנאמר על דוד, (ש"א יז, יד) "ודוד הוא הקטן". וקרוב לפלורידה בגימטריא פרה אדמה שמתקנת את קלפת הנצרות כדלעיל. וכן יתכן שהשתלשל בגשמיות שם מחלה מסכנת שפעת מקסיקו, לרמז על מקסיקו בגימטריא יש"ו שקלקל את צנורות השפע, ומזה באה מחלת השפעת.

וכן השתלשל בגשמיות שיש במשלש ברמודה אבן שואבת השואבת כלי שיט ואף מטוסים העוברים במקום זה. ומובא בספר 'שערי אורה' מהרב יוסף גיקטלייא שהיה מהראשונים (השער השני) וזהו הסוד המפלא בהיות אדני משתוקק ונכסף להתעלות בעלוי אל ח"י, ומתאנה לעלות אליו תמיד. ואל תתמה, שהרי יש דגמא בעולם הזה: הלא תראה האבן השואבת מושכת אליה, והיא למעלה, ומה שהיא נושאת, למטה ממנה.

רואים שה'שערי אורה' ממשיך את נקדת היחוד של המלכות לאבן שואבת, וכן מצינו בגמרא (ע"ז מד.) שהיתה אבן שואבת מעל הכתר של דוד המלך, והיא עזרה לו לשאת את הכתר הכבד על ראשו, ובארנו שכתרו של דוד סמל את החשמל הרוחני שמשפיע לדוד המשפיע לכל המלכות, ולכן היתה שם אבן שואבת לרמז שהוא בבחינת אבן שואבת. וכפי שהבאנו ששרש שם שפ"ו הוא בבחינת ברזל בסוד המפתח של יסוד הנוקבא, ויסוד הגרדום בגימטריא נגד וכו'. וכיון שהמלכות בכללותה היא בבחינת אבן, ואבן זו מתחברת לברזל הזה, יוצא שהמלכות היא בבחינת אבן ששואבת את הברזל. והוסיף הרה"ג ר' רפאל קבלן שליט"א שהבאנו על הברזל שצף על המים שמסמל את התקון של אותו האיש, וברזל שצף מסמל את שאיבת הברזל לפיו השני, במקום שהשאיבה תהיה פנימה לתוך הים היא תהיה החוצה, לכן טמון כאן התקון.

וכן רואים בנבואת יחזקאל שחרבן בית המקדש היה בסוד חרבן החבור בין האבן לברזל, כמו שכתוב (יחזקאל ד, א) **"ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם: ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה פרים סביב: ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בנה ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל".** וכן **"אות היא לבית ישראל"** מרמז על נקדת היחוד שנפגמה. וכן מצינו בגמרא (ברכות לב:) **אמר רבי אליעזר מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים.**

וכן מובא ברש"י (ברכות ח.) כפטורי בפי ופשט: **ים אוקיניוס יש בו מקומות שאינו מקבל ברזל, ומחברין לוחי הספינה על ידי חבלים ועקלים שתוחבין בנקביו, ותוקעין אותו בדחק לפי שהם גסין כמדת הנקב.** ועין שם ברש"י שיש מגנט בים שמושך את הברזל. וכן **ושט** עם הכולל בגימטריא **יש"ו**. ופטורי מרמז על פורטו ריקו כדלעיל.

ולפי זה מבואר מדוע השתלשל שהסופה במהירות של **300 קמ"ש** סוד האות **ש'** שמחברת קדושה וקליפה, כמובא בזהר (הקדמה ב:) שהאות **ש'** היא אות של אמת וקדושה, וג' הקנים שבה הם כנגד ג' אבות. ואות זאת מתחברת לקלפה לתת יניקה לקלפה. היינו שניקת הקלפה השיכת לאותיות ק' ור' היא מהאות ש', שהיא אות של קדושה, וזה סוד ה**שק"ר** שהק"ר יונקים מה**ש"ן**. וכן מובא ב'שער הפנונות' להאריז"ל (בין המצרים ח"ב ע' רה) שחלופי שם הו"ה המאירים בימי בין המצרים ומרמזים על ההשפעה שיורדת משם הו"ה לקלפה, הם בסוד האות ש"ן, דג' החלופים **טדה"ד, כוז"ו, מצפ"ץ** הם בגימטריא **ש"ן**. וכן **צרה** עם שם **אדנ"י** בגימטריא **ש"ן**, וזה הסוד של בין המצרים, בין שתי אותיות ש"ן, אחד של הג' חלופים, והשני של צר"ה אדנ"י.

טבלה פלאית בה רואים כ"ה אלול תשע"ו תשע"ז בעת"ה.

אמר הרה"ג ר' ע. טובי שליט"א **שבעת"ה** נרמז בכתוב (שמות לא, טו) **"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לזרתם ברית עולם"**, ורואים שהאותיות **תשע"ו** שהיא השנה שלנו לפי חז"ל נמצאות בדיוק באמצע הדלוג של **בעת"ה** בתבת **"לעשות"**.

ונביא טבלה פלאית בה רואים גם **כ"ה אלול** מתחבר בדיוק באות **הל'** של **לעשות** בדילוג **כ"ה** אותיות. ויש גם

תשע"ז בדילוג ע"ב אותיות, ושם ע"ב הוא השם שמביא את הגאולה, כמובא בזהר (תיקונים סז. פנחס ר"ט: תיקוני זוהר חדש קטו.) שהקץ האחרון יבוא דרך שם ע"ב, הנרמז במאמר חז"ל על הכתוב (ישעי' סג, ד) "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה". ללבי גליתי לאברי לא גליתי. ומבאר הזהר שם "ללבי" בגימטריא ע"ב, ובגימטריא "ויכלו". לרמז על הקץ שיבא משם ע"ב.

והוסיף הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שיש רמזים בפסוקים אלו על אותיות א' ב' שבהם תלוי קץ הימין. בפסוק הראשון "ושמרו בני ישראל וגו'" יש מ"ג אותיות ויש מ"ג סוגים של מילויי אותיות א' ב', היינו לאות ו' יש ג' מילויים, וכן לאות ה' וכו', ויחד יש מ"ג סוגים. ובפסוק השני "ביני ובין בני ישראל וגו'" יש ע"ו אותיות בכתב מלא של תבת "לעולם", ויש ע"ו אותיות במילוי לבד של כל סוגי מילויי האותיות וכן "ושמרו" כפול "ושמרו" עולה 304704 וחסר 101 למספר אותיות התורה 304805 וזה המספר הכי קרוב ששייך בו הכפלה במספר שלם.

אך את שבתת תשמרו כי אתה ואבי נ	ב לא-יג
יוביני כסלדרתי כסלדעת כי אני י	ב לא-יג
הוה מקדשכם ושמרתם אתה שבת כי קד	ב לא-יג
שהוא אל כסמחל לי המותי ומתנ י כלה	ב לא-יד
עשה בהמלאכה ונכרתה הנפשה הוא אמ	ב לא-יד
קרבעמי הששתי מיסי עשה מלאכה וב	ב לא-יד
י ושהשבי עי שבת שבת ון קדש לי הוה	ב לא-טו
כלה עשה מלאכה בי ושהשבתתי ומ	ב לא-טו
תושמרו בני ישראל אתה שבתת עשות	ב לא-טו
אתה שבת לדרתם ברי עולסביני וב	ב לא-טז
ינ בני ישראל אתה ואל עלם כי ששת	ב לא-יז
ימי עשה יהוה אתה שמיסו אתה ארץ	ב לא-יז
ובי ושהשבי עי עי בתו ינפשו יתן אל	ב לא-יז
משה כלתו לדבר אתו בהרסיני שני	ב לא-יח
לחתה עדת לחתאבן כתביסבאצבע אל	ב לא-יח
היסו יראה עי ככי בששמה לרדתמן ה	ב לא-יח
הרו יקהל העם על אהרון ויאמרו אלי	ב לב-א
וקום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפני	ב לב-א
ינוכי המשה האיש אשר העלנו מאר	ב לב-א
ץ מצריסלא ידענו מה יהיה לנו ויאמר	ב לב-א
אלהם אהרון פרקו נזמי הזהב אשר בא	ב לב-ב
זני נשי כסבני כסובנתי כסוהבי א	ב לב-ב

ונביא שוב את הטבלה עם הוספות הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א בה רואים גם אליהו משי"ח.

ל ו ואת המנרה הטהרה ואת כלכלי	ב לא:ח
ה ואת מצב ח הקטרת ואת מצבחה העלה	ב לא:ח
ואת כלכלי ואת הכיור ואת כנוור	ב לא:ט
את בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאה	ב לא:י
רן הכהן ואת בגדי בניו לכהן ואת	ב לא:י
שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש	ב לא:יא
ככל אשר צויתך ישורוי אמרי הוה	ב לא:יא
אלמשה לאמר ואתה דבר אל בני ישראל	ב לא:יב
אל לאמראן את שבתת תשמרו וכיאו	ב לא:יג
תהואבי נק וביניכם לדרתי כסלד	ב לא:יג
עתכיאניי הוה מקדשכם ושמרתם	ב לא:יג
תהשבתת כי קדשה ואלכם מחללי המו	ב לא:יד
תי ומתככי כלהעשה בהם לאכהו נכר	ב לא:יד
תהנפשה הוה ואת מקרב עמי הששת ימי	ב לא:יד
מיעשה מלאכה ובי ומהשביעי שבת	ב לא:טו
שבתו קדש ליהוה כלהעשה מלאכה	ב לא:טו
בי ומהשבתות ומתשמרו ובניי	ב לא:טו
שראל את השבת לעשות אתה שבת לדר	ב לא:טז
תסברי יתעו למביניו בני ישראל	ב לא:טז
אלא ותהוה לעלם כי ששת ימי מעשה	ב לא:יז
יהוה את השמים ואת הארץ ובי ומה	ב לא:יז
שביעי שבתו וינפשו יתן למשה ככ	ב לא:יז
לתו לדבר את ובהרסיני שני לחתה	ב לא:יח
עדת לחתאבן כתבי סבא צבעא להים	ב לא:יח
ויראה עסכי בשמש להרדת מן ההר	ב לב:א
ויקהל העם עלאהרן ויאמר ואליו	ב לב:א
קום עשה לנו ואלהים אשר ילכו לפני	ב לב:א
ינוככי המשה האיש אשר העלנו מא	ב לב:א
רץ מצרים לא ידענו מה יהיה לנו ויא	ב לב:א

וכפי שהבאנו את דברי הזהר (בלק ריב:) שבתחילת התהליך של ביאת המשיח יצא יום כ"ה באולול שהוא יום בריאת העולם בשבת, ובשנת תשע"ז כ"ה באולול יחול בשבת, ובהמשך יחול שוב רק בתשפ"ד. ובנוסף קורין בשבת זו את פרשיות **נצבים וילך** שקשורות למאה שנה הנוכחית ולגאולה.

וכן מצינו במדרש (דברים רבה א, יא) **כשבא לגאולם וגאולם בשבעים ושתים אותיות**. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאר"ל (יתרו קמז) ששם **ע"ב** יש לו מלוי שהוא בגימטריא **פק"ד**, ומרמז על סוד הפקידה. וכן הכתוב **"עין בעין יראו בשוב ה' ציון"** ר"ת **ע"ב**, וכן הכתוב **"ויהי מבדיל בין מים למים"** ר"ת בגימטריא **ע"ב**. ומבאר ה'מתוק מדבש' שהוא **המבדיל בין המים המרים של הגלות, לבין מים המתוקים של הגאולה**. וכן הכתוב **"מלחמה לה' בעמלק"**, ר"ת בגימטריא **ע"ב**. וכן **שם ע"ב בהקפלה** [יו"ד פעמים יו"ד, ה"י פעמים ה"י וכו'] עולה עם הכולל 1335 שהוא המספר של קץ דגנאל. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א ששם ע"ב יוצא מהפסוקים של קריעת ים סוף **"ויסע ויבא ויט"**, בגימטריא קץ.

וכן מצינו בזהר (תיקונים עו:) ששבעים אמות הם בסוד **שבעים ושתים** אמות, פי יש מעליהם שני ממנים שהם ס"מ ונחש. והחסד דקדשה שהוא בגימטריא **ע"ב** מתגבר עליהם. וכן רואים בסדור הרש"ש לימים נוראים שמכונים

שם ע"ב בד' מקומות שמזכירים ובכ"ן על הגאולה; ובכ"ן יתקדש שמך. ובכ"ן תן פחדך. ובכ"ן תן כבוד. ובכ"ן צדיקים יראו וישמחו. ומכוננים שבכ"ן בגימטריא ע"ב, ומכוננים ד' בחינות שיש בשם ע"ב. וכן מכוננים ד' פעמים שהשם ע"ב יקבל שפע, מג' פעמים שם הוי"ה, כמנין מזלא או לחם, ובגימטריא ובכ"ן. והוסיף הרמ"ז שליט"א שמזמור ע"ב בתהלים מדבר על מלך המשיח "יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו", והמזמור מסים, "כלו תפלות דוד בן ישי". המרמז על הסוף והקץ. ובאמת פסוק זה קשה, מה שיך שדוד יאמר על עצמו שכלו והסתיו תפלותיו, וכי דוד המלך מסים להתפלל, ומבאר לדברינו שדוד רמז שעד ע"ב, הוא מתפלל להמתיק את הגלות, ואחרי ע"ב כבר יש גאולה. וכן מבאר שם הרד"ק "כלו תפלות דוד בן ישי", כאשר ישתלמו נחמות אלה אז כלו תפלות דוד בן ישי, ולא אמר כלו זמירות או הודאות, אך תפלות מענייני כפרה וסליחה והצלה, כי כאשר ישתלם הכל וימלך מלך המשיח בן דוד לא יהיו צריכים לא כפרה ולא הצלה, ואז כלו תפלות דוד בן ישי. ולכן המזמור מסים, "כלו תפלות דוד בן ישי". דמובא בתפלת הר"ש אוסטרופלי שאומרים בערב פסח. ומה שכתב רבנו הא"י ז"ל: "השם שפו שבו אחז דוד בן ישי, דו"ד ב"ן ישי גימטריא שם שפו, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורואים שהגימטריא של דוד בן ישי היא הסוד של ביאת המשיח. וכן הלשון "דוד בן ישי" מופיעה רק פעמים בכתובים, פעם אחת במזמור ע"ב בתהלים שהזכרנו. והפעם השנייה מופיע בפסוק (שמואל ב, כג, א) "ואלה דברי דוד האחרונים נאם דוד בן ישי". ורואים שוב שדוד משתמש בשמו דוד בן ישי כשמדבר על קץ וסוף, "דברי דוד האחרונים".

ח"י אלו"ל נרמז בכתוב "קול ה' יחולל אילות"

יתכן שהקץ של י"ט באב יתגלה רק ב"ח באלו"ל, כי עד 30 ימים מהלדה יתכן שהולד נפל, ורק אחרי 30 ימים יודעים אם הלדה אמתית, וכן 30 ימים בגימטריא אבטי"ח אותיות י"ח י"ט א"ב וכפי שבארנו את הרמזים על האבטיח ומלחמת גוג ומגוג ובנין המלכות שקשור עם האות ל'. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א רמז פלא; י"ט א"ב ר"ת הכתוב שמרמז על הגאולה: (רות ג, יג) "ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל, ומיד אחר כך יש ר"ת י"ח אלו"ל" ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הבקר". ואת הדברים אמר בעז רמז שיתקיימו בשנת ע"ז. ורואים ש"ח באלו"ל הוא האמתי, וכפי שראינו במלחמת העולם השנייה שפרצה ב"ז באלו"ל תרצ"ט, היינו יום לפני י"ח באלו"ל שהוא יום של תאריף בעתה. וכן נפילת הקומוניזם הייתה ביום י"ז באלו"ל תשנ"א. וכן מובא בספר 'מחשף הלבן' (דברים כג, טו) "כי הוי"ה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש" ר"ת אלו"ל.

וכן כ"ה ח"י אלו"ל נרמז בכתוב (תהילים כט, ט) "קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד". נרמז ומצינו בזהר (ח"ג סח) "קול יי' יחולל אילות ויחשוף יערות" כמה דאת אמר "ביערות הדבש", וכתוב "אכלתי יערי עם דבשי". ורואים שהקול השביעי המסמל את המלכות קשור ליערות הדבש. ולכן כתוב "ויחשוף יערות". והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש"קול יי' יחולל אילות" מרמז על קול השופר שיוצא מחלל הקרן של האיל, וקשור עם חדש אלול ועם הגאולה העתידה. וכן "ויחשוף" אותיות שפ"ו ח"י, בבחינת דוד מלך ישראל חי וקיים, כי שם שפ"ו בגימטריא דוד בן ישי. וכן מצינו בזהר (ח"ג ד) "אכלתי יערי" דא גבורה פחד יצחק. "עם דבשי הוד" דרגא דדוד. וכן מובא ברד"ק (ש"א יד, כז) "ביערות הדבש" הוא חלת הדבש כמו "אכלתי יערי עם דבשי", ותרגם יונתן וקינא דדובשא לפי שהחלה עשויה קנים קנים. ומצינו שדוד המלך נקרא בכתוב (ש"ב כא, יט) "אלחנן בן יערי

אָרְגִים בֵּית הַלְחָמִי וּמְבַאֵר רַשִׁי שֵׁם "אֶלְחָנָן" דָּוִד. "בֶּן יַעֲרִי אֲרָגִים" שֶׁהָיוּ מְשַׁפְּחָתוֹ אוֹרְגִים פְּרֹכֶת לַמִּקְדָּשׁ הַקְרוֹי "יַעַר הַלְבָנוֹן". וְרוֹאִים שֶׁשְׂרָשׁ נִשְׁמַת דָּוִד מִסוּד הַמַּלְכוּת שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַת חֲלוּת דְבַשׁ שֶׁנִּקְרָאִים יַעַר. לָכֵן הוּא נִקְרָא "בֶּן יַעֲרִי". וְכֵן כְּתוּב (תְּהִלִּים פֵּא, יז) "וּמַצּוֹר דְּבַשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ". דְּדְבַשׁ שֶׁיֵּךְ לַמַּלְכוּת, וְהַמַּלְכוּת הִיא בְּחִינַת אָבִן וְסֹלֶעַ. כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קִית, כב) "אָבִן מְאֹסֵי הַבּוֹנִים". וְכֵן אֵשֶׁה הַמְּסַמְּלֶת אֶת הַמַּלְכוּת בְּגִימָטְרִיא דְבַשׁ. וְכֵן דְבַשׁ מְרַמֵּז בְּכָתוּב (תְּהִלִּים עֵב, כ) "דָּוִד בֶּן יִשִׁי" בְּדִלּוֹג ג' אוֹתִיּוֹת, וְכֵן הַכְּתוּב (מְשֵׁלִי א, א) "שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד" ר"ת דְבַשׁ. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְהַ"ג ר' יִצְחָק גִּינְזְבוֹרְג׳ שְׁלִיט"א שֶׁדָּוִד בֵּת שֶׁבַע ר"ת דְבַשׁ וְס"ת דְע"ת הַמְּסַמְּלֶת אֶת הַיְחוּד. וְהוֹסִיף הַרְהַ"ג ר' יַעֲקֹב צִיִּיגֵר שְׁלִיט"א שֶׁדְבַשׁ וְחֶלֶב עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִימָטְרִיא מְשִׁיחַ, וְכַפִּי שֶׁמְצִינֵנוּ בְּגִמְרָא (חֲגִיגָה יג) שְׁדוֹרְשֶׁת אֶת הַפְּסוּק "דְבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ" עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה. וְכֵן לְשׁוֹן בְּגִימָטְרִיא דָּוִד בֶּן יִשִׁי אוֹ שֵׁם שִׁפּוֹ שָׁבוּ תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה. וְנִבְיָא עוֹד טְבֵלָה בַּה רוֹאִים קוּרִיא"ה גו"ג מְגו"ג בְּתוֹךְ הַפְּסוּקִים בְּפִרְשַׁת וִיחִי שִׁיעֵקֵב אֲבִינוּ רָצָה לְגַלּוֹת אֶת הַקֶּץ לְבִנּוּי: (בְּרַאשִׁית מַט, א) "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאֶסְפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים". וּמְצִינֵנוּ בְּזֶהָר (וִיחִי רֵלֵד:) שֶׁיַּעֲקֹב הִסְתִּיר בְּרַמְזוֹ בְּפְסוּק הַזֶּה אֶת זְמַן הַגְּאֻלָּה.

הכל 49 קוריאה, מגוג

הוֹשִׁיעַ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִיַּד כָּל אֲדָמָה	א-מח-כ
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מח-כא
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מח-כב
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-א
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ב
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ג
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ד
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ו
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ז
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ח
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-ט
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-י
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יא
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יב
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יד
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-טו
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-טז
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יז
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יח
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-יט
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-כ
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-כד
וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ וְיִשְׁמְעוּ	א-מט-כה

מגוג: 134 קוריאה: 98 מגוג: 241- מגוג: 470 מגוג: 5-

"ח כ"ה אלול פצצ"א מימ"ן נרמז בכתוב "ולכן יחפה ה' לחננכם".

בהמשך לרמזים שהבאנו בשבוע שעבר על תאריכי הקץ "ח וכ"ה אלול תשע"ז, שהם 2 השבתות הבאים עלינו לטובה, שלחו לי בשם ה'שפת אמת' זצ"ל שאמר על ד' שבתות חודש אלול שהם כנגד ד' התבות של אני לדודי ודודי לי, היינו השבת הראשונה האדם עושה חשבון הנפש איפה ה'אני', ובשבת השנייה האדם פונה לדודי להדבק בו, וב2 השבתות האחרונות ה' פונה אלינו כנגד דודי לי, לכן 2 השבתות האחרונות של חודש אלול שחלים

השנה בתאריכים י"ח וכ"ה מתאימים להיות זמנים של קץ בעינתה שהגאולה מתעוררת מלמעלה. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש"ח כ"ה אל"ל פצצ"א מימ"ן נרמז בכתוב (ישעיה ל, יח) "וְלֹכְנֵי יַחֲפָה ה' לְחַנְנֶכֶם וְלֹכְנֵי יְרוּם לְרַחֲמֵכֶם כִּי אֱלֹהֵי מִשְׁפַּט ה' אֲשֶׁרֵי כָל חוֹכֵי לוֹ: כִּי עִם בְּצִיּוֹן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַם בְּכוֹ לֹא תִבָּה חֲנוּן יַחֲנֵךְ לְקוֹל זַעֲקֶךָ פֶּשְׁמֶעְתוֹ עֲנֵךְ: וְנָתַן לְכֶם אֲדָנֵי לְחֶם צָר וּמִים לְחֶץ וְלֹא יִפְגַּף עוֹד מוֹרֶיךָ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רְאוּת אֶת מוֹרֶיךָ". וכפי שמתרגם יונתן בן עוזיאל את הפסוקים האלו על הגאולה העתידה: **ובכן עתיד ה' למיחס עליכון ותקיף הוא דירחם עליכון ארי אלהא עביד דינא ה' טובי צדיקיא דמסברין לפורקנה: ארי עמא בציון יתיב בירושלם מבכא לא תבכי רחמא ירחם עלך קל צלותך יקבל ויעביד בעותך: ויהב לכון ה' נכסי סנאה ובזת מעיקא ולא יסלק עוד שכינתה מבית מקדשא ויהוין עינך חזין ית שכנתי בבית מקדשא.** וכן "וְלֹכְנֵי יַחֲפָה הו"ה" בגימטריא דוד מלך ישראל חי וקים עם המילים והכולל. היינו שה' יתן לנו "לְחֶם צָר וּמִים לְחֶץ", הכונה שיתן לנו את שלל אויבינו שצרו עלינו ולחצנו אותנו. וזה באותה בחינה של הרכוש גדול שהוצאנו ממצרים שלחצו אותנו, וברכוש גדול טמון הניצוצות שאנו מוציאים מהם. וכן "לְחֶם צָר וּמִים לְחֶץ", ר"ת **צל"ו** שהוא בגימטריא **יוסף**, דצוללן הוא אדם שיוֹרֵד לְתוֹךְ מַיִם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שמות טו, י) "**צָלְלוּ כַּעֲוֹפֹת בְּמַיִם אֲדִירִים**". וְשֵׁם זֶה הַשְּׁתַלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת לְאָדָם שְׂצוֹלֵל לְעֵמֶק הַמַּיִם לְמִקוֹם שְׂאִינּוֹ שֶׁיֵּךְ אֵלָיו וְעוֹשֶׂה שֵׁם כְּרִצּוֹנוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ הַגְּנָה בַחֲלִיפָה מִיַּחֲדָת שֶׁהוּא לּוֹבֵשׁ. וְכֵן יוֹסֵף יָרַד לְעֵמֶק טַמְאָת מִצְרַיִם וְלֹא הִזִּיקָה לוֹ כְּלוּם, בְּזִכּוֹת הַקִּדְשָׁה שֶׁשָּׁמְרָה עָלָיו. וְאֵאמרו"ר הוסיף שיוסף ירד למצרים לברר את הניצוצות, וברור זה נמשל בגמרא (ברכות ט:): שְׁעָשׂוּ אֶת מִצְרַיִם כְּמִצּוֹלָה שְׂאִין לָהּ דָּגִים, וממילא הוא צוללן שיוֹרֵד לְתוֹךְ מַיִם לְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת. וְכֵן הַפְּתוּב שְׂנֵאמֵר עַל יוֹסֵף (בראשית מא, מג) "וְנָתַן אֶתְּוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם" ס"ת **צולל"ן**. וכן **מצרי"ם** נרמזת בכתוב "לְחֶם צָר וּמִים לְחֶץ", וכן **המצ"ה** שהוציאו ממצרים היא בחינת **לחם צר**, שלוחצים את המים שלא יתפחו.

רמז נפלא על יום ט"ז אלול תשע"ז שהוא תשע"ו של חז"ל כתאריך של קץ.

בהמשך לדברי ה'שפת אמת' שבשבוע השלישי של חודש אלול מתחילה האיתערוותא דלעילא של "דודי לי", יוצא שביום **ט"ז אלול** זה מתחיל, כי ביום הזה מתחיל השבוע השלישי של חודש אלול. ונראה רמז על נפלא על היום הזה **ט"ז אלול תשע"ז**: שנת **תשע"ו** מרמזת בנסח התפלה, 'וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בְּעַת שְׁוֹעִים אֵלָיו'. וכן **בְּעַת מְרַמֵּז עַל גְּאֻלַּת בְּעֵתָהּ**. והוסיף הרה"ג ר' נ. דותן שליט"א ש'וְעוֹנָה בגימטריא **מלחמה הג'**. וְלְעַמּוֹ אוֹתִיוֹת עוֹלָם, היינו מלחמת עולם. ו**אֵלָיו** מרמז על יום י"ו לחודש אלול. היינו **ט"ז אלול**, שגם לפי הלועזי 7/9 עולה י"ו, וכן י"ו מרמז על תבת יר"ם. וכן "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִוָּשַׁע". בגימטריא **שנת תשע"ו**. וכן "הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמָּנָה יִוָּשַׁע" עם האותיות והמלים בגימטריא **תשע"ו**.

וכן הפסוק האחרון בהפטרת פרשת פי תבוא הוא (ישע' ס, כב) "**אָנִי הו"ה בְּעֵתָה אֲחִישָׁנָה**". וכן **פי תבוא** בגימטריא **מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד**. ו**תבוא** מרמז על **ביאת המשיח**. והוסיף הרה"ג ר' נ. דותן שליט"א שפרוץ השואה בפרשת **פי תבוא** נרמז בכתוב (משלי ג, כה) "אֵל תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִים וּמִשְׂאֵת רַשָּׁעִים **כִּי תִבְא**". והוסיף הרה"ג ר' אבָרְהָם וְיִסְפִּישׁ שליט"א שמרמז גם "**פתאם**" כמו שאכן היה **פתאם**. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א ש**השואה** היתה בשביל "**פי תבוא**" שיעלו לארץ ישראל, כמו שכתוב "**פי תבוא אל הארץ**".

שנת תשע"ז נרמזת ג' פעמים ברבי אלעזר בן עזריא

שהיה דור עשירי לעזרא.

מצינו בגמרא (ברכות כה.) שמנו את רבי אלעזר בן עזריה להיות נשיא כשהיה בן י"ח שנה, ואשתו אמרה לו שאין לו שערות לבנות של זקנה, ואיך יהיה נשיא, ונעשה לו נס שבאותו יום הקיפו את פניו שמונה עשרה שורות של שערות לבנות. ומבאר הגר"א שהוא אמר הרי אני כבן שבעים שנה לרמז שנוסף לו הב"ן על הח"י, וזכה לדרגת ב"ן ח"י שעולים יחד שבעים אורות שמקבל העולם התחתון, ועלה לדרגת נשיא שהוא יסוד. ונראה שזה גם הסוד שמובא בשו"ע (יו"ד רסה, א) **נוהגין שמיגע לבדמיה חיי נותן מהיין באצבעו בפי התינוק**. דמרמזים לתינוק שזכה להתקשר למ"ל אורות בכח היין שמספרו ע', וזכה להיות ב"ן ח"י יחד ע', לכן אומרים לו עם היין שבדמיה בדם ויין חיי. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צט.) **ימות המשיח רבי אלעזר בן עזריה אומר, שבעים שנה**. ורואים שרבי אלעזר בן עזריה שזכה לדרגת השבעים, ראה גם את ימות המשיח שיהיו שבעים שנה, כי בשבעים האלו יש את סוד הגאולה. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א ששנת תשע"ז נרמזת ג' פעמים ברבי אלעזר בן עזריא שהיה דור עשירי לעזרא. לרמז שבשנת תשע"ז מסתיימות ה-70 שנים של חבלי משיח וכן מצינו במדרש (ילקוט בראשית עו) **ר' אלעזר בן עזריה אומר מכאן אתה למד שאין מושלן של ארבע מלכיות הללו אלא יום אחד מיאמו של הקב"ה א"ל ר' אלעזר בן עזריה אומר שגאמר נתנני שוממה כל היום דוה" חוץ משתי ידות שעה תדע לך שהוא בן בוא וראה כשהחמה נוטה לבוא במערב שתי ידות שעה תש אורו אין נגה לו. וכן עד שלא יבוא הערב יצמח אורן של ישראל שגאמר והיה לעת ערב יהיה אור.**

והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שכשמינו את רבי אלעזר בן עזריה לנשיא נרמז הרבה תבת ח"י שמרמזת על ח"י אלול. כמובא בגמרא (ברכות כז:) **תנו רבנן, מעשה בתלמיד אחד שבא לפני רבי יהושע, אמר לו, רבי, תפלת ערבית רשות או חובה אמר לו, רשות. בא לפני רבן גמליאל, אמר לו, רבי, תפלת ערבית רשות או חובה, אמר לו, חובה. אמר לו, והלא רבי יהושע אמר לי רשות. אמר לו, המתן עד שיפנסו בעלי תריסין לבית המדרש. פיון שפנסו בעלי תריסין, עמד השואל ושאל, תפלת ערבית, רשות או חובה, אמר לו רבן גמליאל, חובה. אמר להם רבן גמליאל לחכמים, כלום יש אדם שחולק בדבר זה, אמר לו רבי יהושע, לאו. אמר לו, והלא משמך אמרו, רשות, אמר לו, יהושע, עמד על רגליך ויעידו בך, עמד רבי יהושע על רגליו ואמר, אלמלא אני ח"י והוא מת, יכול החי להכחיש את המת, ועכשיו, שאני ח"י והוא ח"י, היאך יכול החי להכחיש את החי, היה רבן גמליאל יושב ודורש, ורבי יהושע עומד על רגליו, עד שרננו כל העם וכו'. אלא נוקמיה לרבי אלעזר בן עזריה, שהוא חכם והוא עשיר והוא עשירי לעזרא. וכן רבי יהושע מרמז בשמו על שם שפ"ו. וכן הדין בבית המדרש אחרי הורדת רבן גמליאל היה על עמון ומאב, האם התערבו באמות או שעדין עומדים באסורם, ורואים שהיה דיון על קלפת מואב שמונה יצאה מלכות בית דוד.**

וּתְאֵמַר גַּם לְגַמְלִיךָ אֶשְׂאָ"ב" ר"ת "אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר".

מְצִינּוּ בְּזֶהָר (משפטים קכ) "וְאַתֶּם צְאִנִי צֵאן מֵרְעִיתִי אֲדָם אַתֶּם", דִּהְיוּ נִרְדָּפִים קִדְּם עֲרַב רַב זְאֲבִים בִּישׁוֹן, הָא "בְּנִימִין זָאב יֵטְרִף" לְגַבְיֵיהוּ, דְּטְרִיף לוֹן, וְיִתְקַיֵּם בְּהֵוָה זְמַנָּא "בְּבִקְר יֹאכֵל עַד", דִּהְיִינוּ "עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה", וְדָא בִּקְר דְּאַבְרָהָם, "וְלַעֲרַב יִחַלֵּק שְׁלָל", דָּא עֲרַב דִּיצְחָק, דִּתְמַן תְּרִין מְשִׁיחִין. רוֹאִים שְׁהִזְהַר מְבָאָר אֶת הַפְּסוּק "בְּנִימִין זָאב יֵטְרִף" עַל הָעֲרַב רַב, שְׁהֵם הִלְעַמְתּוּ זֶה שֶׁל "בְּנִימִין זָאב יֵטְרִף", וְהֵם זְאֲבִים רְעִים שְׂאוּכְלִים אֶת הַשֶּׁפַע שֶׁל לּוֹמְדֵי הַתּוֹרָה שְׁנִמְשָׁלִים לְצֵאן. וְכֵל זֶה יִהְיֶה עַד זְמַן הַגְּאֻלָּה, "יֹאכֵל עַד", דִּהְיִינוּ "עַד כִּי יָבֵא שִׁילָה", וּמִתִּי תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה מִמְשִׁיךְ הַפְּסוּק "וְלַעֲרַב יִחַלֵּק שְׁלָל", שְׁבִזְמַן הָעֲרַב שֶׁל תְּפִלַּת מְנוּחָה שֶׁתִּקְוֶה יִצְחָק, ה' יִחַלֵּק אֶת שְׁלָל הָעֲרַב רַב לְשְׁנֵי הַמְּשִׁיחִין.

וְעוֹד רוֹאִים מִלְשׁוֹן הַזֶּהָר שְׁהַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה בְּסוּד הָעֲרַב דִּיצְחָק, נִרְאָה שְׁהִזְהַר מִדְּגִישׁ אֶת הַקֶּשֶׁר שֶׁל הָעֲרַב לִיצְחָק, לְרַמֵּז עַל מָה שְׁמְצִינּוּ בְּגִמְרָא (שבת פט:), שְׁלַעֲתִיד לְבוּא בְּזְמַן הַגְּאֻלָּה יֹאמְרוּ לִיצְחָק 'כִּי אַתָּה אָבִינוּ', כִּי הוּא יִמְלִיךְ טוֹב עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁיִזְכּוּ לְכַפְרָה וְלַגְּאֻלָּה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהָר (שמיני לח:), שְׁהַגְּאֻלָּה תִּהְיֶה בְּסוּד יִצְחָק. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֶהָר (תולדות קלה). בְּאוֹתוֹ זְמַן יִשְׁיִגּוּ הַצְּדִיקִים דְּעַת שְׁלָמָה וְכוּ', הַדָּא הוּא דְכָתִיב "וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם", אֱלֹהֵם תּוֹלְדוֹת הַשְּׂמֻחָה וְהַשְּׂחוּק שְׁיִהְיֶה בְּעוֹלָם בְּאוֹתוֹ זְמַן. וְכֵן מוּבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים' (בראשית כה, יח) "עַל פְּנֵי כָל אָחִיו נָפַל" וְסָמִיךְ לִיה וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק. לוֹמֵר כְּשִׁפֵּל יִשְׁמַעְאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אִזּוּ יִצְמַח בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מִתּוֹלְדוֹת יִצְחָק. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר הַלְּקוּטִים' לְהָאֲרִיז"ל (פ' וירא ע' נח) כְּמוֹ שְׁמַאֲבְרָהֶם יִצָּא יִצְחָק, כֵּן יִצָּא מְלוֹט יִצְחָק, ק"ץ ח"י, דִּהְיִינוּ הַמְּשִׁיחַ בְּסוּד "דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' י. א. שְׁלִיט"א שֶׁתְּחִילַת הַבְּרָכָה בְּתַפְלָה שְׁהִיא כְּנֶגֶד יִצְחָק: אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדִנִי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. ר"ת אֲגָאֵל"ם. וְתִכֵּן הַבְּרָכָה הוּא עַל יְשׁוּעָה וְתַחֲיַת הַמֵּתִים.

וְהוֹסִיף הַרְמ"ז שְׁלִיט"א שְׂרַבְקָה אֶשֶׁת יִצְחָק אוֹתִיּוֹת הַבִּקְר שְׁמֵרְמֵז עַל הַגְּאֻלָּה. וְכֵן מוּבָא בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גַּנְזְבוּרְג שְׁלִיט"א עַל הַכְּתוּב שְׂרַבְקָה הַסְּכִימָה לְהַנְשֵׂא לִיצְחָק, (בראשית כד, נח) "וַיִּקְרָאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הִתְלַכִּי עִם הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָיו". שְׂרַבְקָה" יַחַד עִם "אֵלָיו" בְּגִמְטְרִיא מְשִׁיחַ. וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרַשׁ שְׁמִקְשֶׁר בֵּין הַתְּאוּמִים שְׁהוֹלִידָה תִּמְר שְׁמֵשׁ יִצָּא מְשִׁיחַ, לְתְּאוּמִים שְׁהוֹלִידָה רַבְקָה. (ב"ר ס, טו) שְׁתֵּימִם הֵם שְׁנֵתְפָסוּ בְּצִעִיף וַיִּלְדוּ תְּאוּמִים רַבְקָה וְתִמְר. וּבְאֲרָנוּ בְּמֵאֲמַר 'צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם' שְׁתְּאוּמִים בְּגִמְטְרִיא מְלָכוֹת. וְכֵן הַפְּסוּק (בראשית כח, ב) "קוּם לָךְ פְּדָנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אֲמֹךְ וְקַח לָךְ מֵשֵׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לְבֵן אָחִי אֲמֹךְ". הוּא הַפְּסוּק הַ776 מִתְּחִילַת הַתּוֹרָה, וְכֵמוֹ שְׁכָאן יִצְחָק שְׁלַח אֶת יַעֲקֹב לְהוֹלִיד אֶת עִם יִשְׂרָאֵל בְּאֲרָם שְׁבַסְוִרְיָא, כְּדֵן נִזְכָּה בְּשָׁנַת תַּשְׁע"ו לְאַתְחַלְתָּא דְּגְאֻלָּה שְׁתַּבָּא מִסְוִרְיָא, וְכֵן "קוּם לָךְ פְּדָנָה אֲרָם" עִם הָאוֹתִיּוֹת בְּגִמְטְרִיא מְלָחְמַת גּוּג וּמְגוּג. וְשֵׁם נוֹלְדוֹ לְיַעֲקֹב י"א מִתּוֹךְ י"ב הַשְּׁבָטִים. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אַבְרָהָם אֲגִשִׁי שְׁלִיט"א שְׂרַבְקָה הִיא אוֹתִיּוֹת קָרַב ה', רְמֵז לְמִלְחַמַת גּוּג וּמְגוּג שְׁה' יִלְחַם בְּגוֹיִם.

כְּתוּב (בראשית כה, כ) **"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחְתוֹ אֶת רִבְקָה בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֹן אָרָם אָחוֹת לְבִן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה"**. ומבאר רש"י **"בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֹן אָרָם אָחוֹת לְבִן"**, וכי עדין לא נכתב שהיא בת בְּתוּאֵל וְאָחוֹת לְבִן וּמִפְּדֹן אָרָם, אֲלָא לְהַגִּיד שְׁבַחָהּ שֶׁהִיְתָה בֵּת רַשָּׁע וְאָחוֹת רַשָּׁע וּמְקוּמָהּ אֲנִשִּׁי רַשָּׁע וְלֹא לְמַדָּה מִמַּעֲשֵׂיהֶם: **"מִפְּדֹן אָרָם"** עַל שֵׁם שְׁשֻׁנֵי אָרָם הָיוּ, אָרָם נְהָרִים וְאָרָם צוֹבָה, קוֹרָא אוֹתוֹ פְּדֹן לְשׁוֹן צָמֵד בְּקָר, תְּרֻגוּם פְּדֹן תוֹרִין. רואים שהתורה מציגת את שרש רבקה שנוולדה במקום של רשעים בְּפְדֹן אָרָם הַמְרַמֵּז עַל צָמֵד בְּקָר, וּבְקָר הוּא מְלִשׁוֹן בְּקָר הַמְסַמֵּל אֶת הַיָּמִין, כְּמוֹבָא בְּזָהָר (וילך רפד). וכן נראה דיש רמז בכְּתוּב (במדבר לא, לג) **"וּבְקָר שָׁנִים וְשִׁבְעִים אֶלְף וָגו'** וּמְכֹסֶם לֵה' שָׁנִים וְשִׁבְעִים" דהבקר מתקשר עם מספר שָׁנִים וְשִׁבְעִים כְּמִנּוּן הַמְלָחָה חֶסֶד. יוצא לדברינו שִׁיִּצְחָק הוּא בְּבַחֲיִנַת עָרֵב, שֶׁהָרִי יִצְחָק תִּקּוֹן תְּפִלַּת מְנַחָה לְזִמְן הָעָרֵב שֶׁהוּא דִין, וּרְבִיקָה הִיא בְּחִינַת חֶסֶד שֶׁל הַבְּקָר, וְנִשְׁוֵאֵי רִבְקָה לְיִצְחָק מְרַמְזִים עַל הָאוֹר שֶׁל הַגְּאֻלָּה שֶׁיָּבֵא בְּזִמְן הָעָרֵב כְּמוֹ שְׁכָתוּב **"וְהָיָה לְעַת עָרֵב יְהִיֶּה אוֹר"**. וכן מצינו בְּזָהָר עַל רִבְקָה שֶׁיִּצְאָה בְּזִמְן הָעָרֵב לְשָׂאב מַיִם, וְשֵׁם הַתְּרַקֵּם הַשְּׂדוּף שֶׁלָּה עִם יִצְחָק: (וישב קפב) **"לְעַת עָרֵב"**, זֶה עָרֵב שֶׁבֵּת שֶׁהוּא הַזִּמְן שֶׁל הָאֶלְף הַשְּׂשִׁי. **"לְעַת עָרֵב"**, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר **"וְלַעֲבוּדָתוֹ עַדִי עָרֵב"**. [שָׂאז תִּגְמַר עֲבוּדַת הַגְּלוּת] וְכָתוּב **"כִּי יָנֹטוּ צִלְלֵי עָרֵב"**. **"לְעַת צֵאת הַשְּׂאֲבָת שְׂבָאוֹתוֹ זִמְן עֲתִידִים לְקוּם וְלַחֲחִיּוֹת מִכָּל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם אוֹתָם שְׂשׂוּאָבִים מִימֵי הַתּוֹרָה**. וכן מובא בכתבי הרה"ג ר' יעקב אבן־עזרא זצ"ל **"לְעַת עָרֵב לְעַת צֵאת הַשְּׂאֲבָת"** הַשְּׂאֲבָת אוֹתִיּוֹת הִיא שְׂבַת, וְהַפְּנֹנָה לְעַת צֵאת שְׂבַת, דֵּהִינּוּ תַחֲלַת בִּיאָתוֹ שֶׁהוּא זִמְן תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל עָרֵב שְׂבַת.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזָהָר (תולדות קמ:) שֶׁנִּשְׁוֵאֵי יִצְחָק בְּגִיל אַרְבָּעִים שָׁנָה מְסַמְלִים אֶת הָאֲרָבָעִים שָׁנָה שֶׁיְהִי בֵּין בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לְתַחֲחִית הַמַּתִּימִים, וְנִבִּיא אֶת דְּבָרָיו: אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשַׁעָה הַהִיא שֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיֹת מֵתִים, וְהֵנָּה סוּף כָּל הַצָּרוֹת יְהִי בְּאֲרָבָעִים, וְגִזַּר הַדִּין **"אֲרָבָעִים יָפְנוּ לֹא יִסִּיף"**. סוּף הַלִּיכְתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר בְּשַׁנַּת הָאֲרָבָעִים. אַרְבָּעִים שָׁנָה קֹדֶם תַּחֲחִית הַגּוֹף מִמְתַּנֶּת לוֹ הַנְּשֻׁמָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּשַׁנַּת הָאֲרָבָעִים יְקוּמוּ הַגּוֹפּוֹת מִן הָעֵפֶר. זֶהוּ שְׁכָתוּב **"וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה"**, שֶׁהַמַּתִּין לְגוּף. וכן שמעתי מהרה"ג ר' א. ה. שליט"א עַל הַכְּתוּב לְפָנֵי הַבָּאֵת הַשְּׂדוּף שֶׁל יִצְחָק (בראשית כד, יט) **"וַתְּכַל לְהַשְׁקִתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלִיד אִשָּׁא"ב** ר"ת לְפִי הַסֵּדֵר שֶׁל הַפְּסוּק (תהילים צה, י) **"אֲרָבָעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר"**, וְכִפִּי שֶׁמְצִינּוּ בְּגִמְרָא (סנהדרין צט.) **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ אַרְבָּעִים שָׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר, "אֲרָבָעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר"**. וְכֵמוֹ שֶׁלְבֵן נֶסֶח לְעַכָּב אֶת הַנְּשׂוּאִין בְּשָׁנָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית כד, נה) **"וַיֹּאמֶר אַחִיהָ וְאִמָּה תִשָּׁב הַנֶּעֱרָר אֲתָנּוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחַר תִּלְךָ"**. וְ"יָמִים" הַפְּנֹנָה שָׁנָה כְּמִבְּאָר בְּרִש"י שֵׁם, כִּף עֲלוּלָה בִיאַת הַמְּשִׁיחַ לְהַתְּעַכֵּב עוֹד שָׁנָה מִעֲבַר לְאֲרָבָעִים, כִּפִּי שֶׁמְרַמֵּז בְּפְסוּק שֵׁם (תהילים צה, י) **"אֲרָבָעִים שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאֹמֵר עִם תַּעֲיִ לִבִּי הֵם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יָבֵאוּ אֵל מְנוּחָתִי"**. הִינּוּ בְּשַׁנַּת **"אִם"** שֶׁתְּהִיָּה בְּשַׁנַּת ה'41, יִזְכּוּ לְבֵא אֵל מְנוּחָתִי בְּגִאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. וְיוֹצֵא שֶׁאִם קָץ הַיָּמִין לְמַעֲלָה הִיָּה בְּשַׁנַּת תש"ו, כִּפִּי שֶׁהַבִּיאָנוּ מִהַלְק"ת לְהָאֲרִיז"ל (מקץ), בְּסוּף שְׁנַת תשע"ז כְּשִׁישׁוּלְמוֹ ה'41 שָׁנִים יְהִיָּה הַזִּמְן דְּבַעְתָּה. וכן "וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלִיד אִשָּׁאב" ר"ת גֵּא"ל.

וְכֵן שֶׁמַּעֲתִי מִהַרְה"ג ר' פ. ל. שליט"א שֶׁהַעֲכֹב בְּשָׁנָה נִרְמַז בְּכָתוּב (ש"ב ו, ה) **"וְדוּד וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים לְפָנָי ה' כָּל עַצֵּי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרוֹת וּבְנִבְבָּלִים וּבְתַפִּים וּבְמִנְעֻנְעִים וּבְצִלְצָלִים: וַיָּבֵאוּ עַד גְּרוֹן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאָחַז בּוֹ כִּי שָׁמְטוּ הַבְּקָר: וַיַּחַר אֵף ה' בְּעֲזָה וַיַּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל הַשֵּׁל וַיָּמַת שֵׁם עִם אֲרוֹן**

האֱלֹהִים: וַיַּחַר לְדוֹד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ ה' פָּרַץ בְּעֵזָה וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֵזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיֵּרָא דוֹד אֶת ה' בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹוא אֵלַי אַרְוֹן ה': וְלֹא אָבָה דוֹד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת אַרְוֹן ה' עַל עִיר וַיִּטְהַר דוֹד בֵּית עֶבֶד אָדוּם הַגִּתִּי: וַיֵּשֶׁב אַרְוֹן ה' בֵּית עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ ה' אֶת עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל בֵּיתוֹ: וַיַּגֵּד לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בָּרַךְ ה' אֶת בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּעַבְדוֹ אַרְוֹן הַאֱלֹהִים וַיִּלְךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת אַרְוֹן הַאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עִיר דָּוִד בְּשִׂמְחָה". הַיֵּינוּ שֶׁבְּדָרֶךְ לַגֵּרן אַרְוֹנָה שֶׁהוּא מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ נִעְצְרוּ בִּגְרֵן נָכוֹן" בְּגִימָטְרִיא תִשְׁע"ו, וְהִיא עֶכּוֹב בְּגִלְל הַמַּעֲשֵׂה עִם עֵזָה שֶׁמְרַמֵּז בְּשֵׁמוֹ עַל שְׁנַת תִּשְׁע"ז, וְלָכֵן כְּתוּב "כִּי שָׁמְטוּ הַבְּקָר". "שָׁמְטוּ" בְּגִימָטְרִיא שְׁנָה, שְׂוִיתֵעֶכֶב שְׁנָה "הַבְּקָר" שֶׁמְרַמֵּז עַל בְּקָר הַגָּאֵלָה. וְכֵן "הַשֵּׁל" מְרַמֵּז עַל שְׁנַת ה'ש"ל שֶׁהִיָּתָה קָץ, כַּמּוּבָא בְּסִפְר 'כִּפְר לְאֶדֶן' מִהַחִיד" א (על 'אבות דרבי נתן' פכ"א עמוד רמה) כְּתוּב בְּשֵׁם הָאֲר"י שֶׁמְשַׁנֵּת ש"ל עֶבֶר גְּבוּל אַחִישֵׁנָה וְנַכְנֵס גְּבוּל בְּעֵתָהּ.

הַשְׁתַּלְשֵׁל בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂכוּכָב נָגָה הוּא הַדּוּמָה בְּיוֹתֵר לְכַדּוֹר הָאָרֶץ.

כְּתוּב (יחזקאל א, ד) "וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סְעֵרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עֲנָן גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנָגָה לוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ כָּעֵין הַחֲשָׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ". יִחְזַקְאֵל הַנְּבִיא רָאָה אֶת הַקְּדוּשָׁה שִׁיּוֹרְדֵת לְעוֹלָם, שְׁוִקְרַאת חֲשָׁמַל, וְאֶת הַקְּלֻפּוֹת הַסּוֹבְבוֹת אוֹתָהּ. כַּמּוּבָא בְּסִפְר 'נְהַר שְׁלוֹם' לְרַש"ש (בַּהַקְדַּמְתּוֹ לְבִרְכַת מַלְבִּיש עֵרוּמִים) סָבִיב הַחֲשָׁמַל מַלְבִּיש קְלֻפַת נָגָה, וְסָבִיבָה קְלֻפַת אֵשׁ מִתְלַקַּחַת, וְסָבִיבָה קְלֻפַת עֲנָן גָּדוֹל, וְסָבִיבָה קְלֻפַת רוּחַ סְעֵרָה. וְכֵן כְּתוּב (יחזקאל ב, כז) "וַאֲרָא כָּעֵין חֲשָׁמַל כַּמַּרְאֵה אֵשׁ וְגו', וְנָגָה לוֹ סָבִיב". רוּאִים שֶׁהַנְּגָה מְסוּבֵב אֶת הַחֲשָׁמַל. דְּקְלֻפַת נָגָה שְׂוִיכַת לְעַץ הַדַּעַת שֶׁמְעַרְב טוֹב וְרַע, וּמַהֲרַע שְׂבָה יוֹנְקוֹת ג' קְלֻפּוֹת הַטְּמָאוֹת, וְהִיא סוֹבְבַת אֶת הַחֲשָׁמַל, וְיוֹנְקַת מִהַקְּדוּשָׁה. דְּהַטוֹב שֶׁבַּנְּגָה מִתְאַחַד עִם הַחֲשָׁמַל וְנִעֲשֶׂה חֵלֶק מִמֶּנּוּ. וְהַרַע שֶׁבַּנְּגָה מְסוּבֵב אֶת הַחֲשָׁמַל וּמַעֲבִיר שְׂפַע לִג' קְלֻפּוֹת הַטְּמָאוֹת. וְכֵן מוּבָא בְּסִפְר 'עֲמֵק הַמֶּלֶךְ' (תִּיקוּנֵי שֶׁבַת יז) שֶׁקְלֻפַת נָגָה הִיא סוּד הַמַּטָּה הַנְּהַפֵּךְ לַנְּחֹשׁ. וְכֵן עַל פִּי פֶשֶׁט פְּרוּשׁ הַמֶּלֶךְ נָגָה הוּא אוֹר קְלוּשׁ, לְרַמֵּז שֶׁיֵּשׁ בְּקְלֻפַת נָגָה אוֹר קְלוּשׁ שֶׁל טוֹב שֶׁצָּרִיךְ לְגַלּוֹתוֹ וּלְבַרְרוֹ.

כְּתוּב (דברים כא, י) "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אִיבֵיךָ וְנִתְּנָו ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׂבִי", וּמַצִּינוּ בְּזֵהָר חֲדָשׁ (תצא עב). "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אִיבֵיךָ" זֶה הוּא יֵצֵר הָרַע. נִרְאֶה דְּפָרְשָׁה זֹו מְרַמֵּזת עַל הַמַּלְחָמָה נֶגְד הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל קְלֻפַת נָגָה בְּפָרְט. דְּקְלֻפַת נָגָה הִיא קְלֻפָּה, וְהִיא "אִיבֵיךָ", וְצָרִיךְ לְצַאת לְמַלְחָמָה נֶגְדָהּ, אֲלֵא שֶׁכָּאֵן הַמַּלְחָמָה הִיא שׁוֹנָה מִהַמַּלְחָמָה נֶגְד הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל הַג' קְלֻפּוֹת הַטְּמָאוֹת, דְּהַמַּלְחָמָה נֶגְד הַיֵּצֵר שֶׁל הַג' קְלֻפּוֹת הִיא מַלְחָמָה שֶׁל סוּר מְרַע, לְפָרֵשׁ לְגַמְרֵי וְלֹא לְעַבֵר חֵס וְשְׁלוֹם עַל שׁוּם אֲסוּר, וְלַהֲזַהֵר לֹא לְהִתְקַרֵב אֵלָיו וְאֵל הַנְּאוֹתָיו כָּלֵל. מַה שְּׂאִין כֵּן בְּמַלְחָמָה נֶגְד הַיֵּצֵר שֶׁל קְלֻפַת נָגָה, צָרִיךְ לְכַנֵּס לְתוֹךְ קְלֻפַת נָגָה וְלַהֲשַׁתְּמֵשׁ בְּקְלֻפַת נָגָה וּלְקַדְּשָׁהּ, וְלָכֵן כָּאֵן כְּתוּב "וְנִתְּנָו ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׂבִי", הַיֵּינוּ לְקַחַת אוֹתוֹ בְּיָדִים "בְּיָדְךָ", וְלַהּוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַחֵלֶק הַטוֹב שְׂבוּ וּלְקַדְּשׁוֹ, וְזֶה בְּחִינַת "שְׂבִי", שְׂמוּצִיא אֶת הַנִּיצוּצוֹת שְׂשֻׁבוּיִים בְּקְלֻפָּה. וּמְרַמֵּז בְּרַש"י (שם) "כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה", בְּמַלְחָמַת רְשׁוּת הַכְּתוּב מְדַבֵּר. דְּכָל דְּבַרֵי הַרְשׁוּת שְׂוִיכִים לְקְלֻפַת נָגָה, דְּקְלֻפַת נָגָה כּוֹלֵלַת כָּל הַדְּבָרִים הַגִּשְׁמִיִים הַמְתָּרִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת רְשׁוּת לְאֲדָם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. וְכֵן הַכְּתוּב

"איביך ונתנו הוי"ה אלהיך בידך" בגימטריא קליפת נוגה. וכן מובא בשם הרבי מקוצק זצ"ל ששאל על הזהר אם זו מלחמת היצר מדוע זו מלחמת הרשות ומבאר לדברינו שזה כנגד היצר הרע של קלפת נגה.

וממשיך הפתוב (שם יא) **"וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה"**. כשאדם חושק בדבר גשמי מהדברים המתרים, כנראה שטמון שם ניצוץ קדוש שקשור לנשמתו וצריך להעלותו, כמובא בלק"ת להאריז"ל (תצא ע' רעב). ולכן **"ולקחת לך לאשה והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה"**, צריך האדם לקחת את הנגה ולהפריד את הרע שבו מהטוב שבו, כמובא ב'אור החיים' (שם, י) שגלוח השערות ועשית הצפרנים הם בשביל להפריד את הטמאה ממנה. וכן בראשית נרמזת בפתוב **"וראית בשביה"**, היינו שהוא מברר ניצוצות מששת ימי בראשית. וכן שב"י ר"ת ששת ימי בראשית. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' עקב ע' רעב) שבחטא אדם הראשון בו נפגמו הניצוצות, הוא הפריד בין הולב לאתרוג, ולול"ב ר"ת **"וחשקת בה ולקחת לך לאשה"**, ותבת **"וחשקת"** מרמזת על האתרוג, כמובא בספר 'אלפי ישראל' בשם ספר מטעמים 'שאתרוג הוא מלשון תשוקה ככתוב **"כאיל תערג"**. וכן מובא שם בשם 'אוצר הכבוד' שהשם אתרוג הוא מלשון חמדה, ככתוב **"ונחמד העין"** ותרגומו **ומרגג**. וכן מובא בספר 'יערות דבש' (ח"ב טו) שאכילת אתרוג ממשיכה חן על האשה ומרבה את התאנה.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' אהרן שוב שליט"א שהשתלשל בגשמיות שפוכב נגה הוא הדומה ביותר לכדור הארץ, בין בגדל, ובין בצורה, ובין בחמר היינו במסה, וכיון שהוא קרוב לשמש קשה מאוד לראות את פניו של הכוכב. וזה מסמל שהעולם שלנו הוא סוד הנגה, כי כל העולם נכלל בקלפת נגה. ובקלפת נגה קשה לראות את הפנים, היינו חלק הקדשה שבו, כי אור הקדשה מאיר חלש בבחינת אור נגה, ומסתתר בין הקלפות. וכן קלפת נגה בגימטריא מחזי כשקרא בגלל אחיזת הקלפות. ובגימטריא הפתוב (יחזקאל לו, ד) **"הגוים אשר מסביב"** דבקלפת נגה נמצאים הגוים המסובבים את הקדשה. ובגימטריא הפתוב (שמות כו, לו) **"מסוך לפתח האהל"**, דכתוב זה מדבר על המסוך של שער החצר, והכתוב מרמז שההשפעה שיוצאת מחצר המשכן החוצה משפעת לקלפת נגה, וקלפת נגה היא בבחינת מסוך המכסה על הקדשה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שפוכב נגה בגימטריא גלובוס.

כוכב צדק גדול פי 318 מכדור הארץ.

מצינו במדרש (ב"ר מג, א) **אמר רבי פנחס רודפיו של אבינו אברהם הרוגים היו שנאמר "כי אתה אשר הפית רדפו" הה"ד "מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו" מי הוא זה שהעיר לבם של מזרחיים שיבאו ויפלו ביד אברהם "צדק יקראהו לרגלו" חי העולמים שהיה מאיר לו בכל מקום שהיה הולך אמר רבי ברקיה מזל צדק היה מאיר לו. ורואים שמזל צדק האיר לאברהם במלחמתו עם המלכים. ושמעתי בשם הרה"ג ר' אברהם דיסקין שליט"א שהשתלשל בגשמיות שפוכב צדק גדול פי 318 מכדור הארץ, וזה בדיוק מה שהיה במלחמת אברהם עם המלכים שאברהם קבל פח מפוכב צדק שהוא 318 אנשים שאתו ינצחו את כל המלכים, ויש אומרים שרק אליעזר שמספרו 318 היה עם אברהם, כמובא ברש"י על הפתוב (בראשית יד, יד) **"וישמע אברם פי נשבה אחיו וירק****

את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שאברהם אבינו עם הכולל בגימטריא 318.

וביתר עמק נראה לבאר מדוע השתלשל שאברהם לקח אתו **גימטריא** כדי להציל את לוט, כי אברהם הלך להציל את לוט שיוליד את דוד המלך, וספירת המלכות היא בבחינת מספרים, כי האותיות ביסוד והמספרים במלכות כפי שמכונים בסדור הרש"ש, לכן צריך לקחת מספר כדי לבנות את המלכות. וכן 318 בגימטריא נרנח"י הר"ת של נפש רוח נשמה חיה יחידה שנקללים במלכות, והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שזה גם הגימטריא של **עולם הזה עולם הבא**, היינו חבור כל העולמות. וכן מלחמת אברהם במלכים היא בסוד מלחמת גוג ומגוג שהמשיח מנצח את מלכי העולם, כמובא במדרש (ב"ר מב, ד) **אמר רבי אלעזר בר אבינא אם ראית מלכות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח תדע שכן שהרי בימי אברהם על ידי שנתגרו המלכות אלו באלו באה הגאולה לאברהם. ולכן 318** בגימטריא **עולם הזה עולם הבא**, כי המספר הזה מביא את הנצחון שמחבר את העולם הזה לעולם הבא בביאת המשיח. כמובא במדרש (פסיקתא דרב כהנא ב) **"סכותה לראשי ביום נשק" מהו נשק א"ר שמואל בר נחמני כיום שישקו שני עולמות זה לזה העולם הזה והעולם הבא, באיזה יום "הנה יום בא לה' וחלק שללך בקרבך: ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה".** וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (תנינא ז) **"שאליעזר ר"ת עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה" ורואים שיש רמז בשם אליעזר בפסוק שמדבר על השכר של עולם הבא, ולכן לקח אתו אברהם את הרמזים שבשם אליעזר לחבר את העולם הזה עם העולם הבא. וכפי שבארנו במאמר 'קץ הגאולה' שתורת הרמז מחברת עולם הזה ועולם הבא ותתנשא בימות המשיח. וכן שנת תשל"ז נרמזת בשם אליעזר.**

והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א ש318 בגימטריא ג' פעמים ק"ו, לרמז על ג' קוין שנקללים במלכות, וכן מובא ב'לק"ת להאריז"ל (פ' בראשית ע' יא) **ששם חם ונפת הם בבחינת נצח הוד יסוד, וכשם שהיסוד באדם ושתי רגלים מסמלים את הספירות נצח הוד יסוד, כך הגוף ושני ידים מסמלים את הספירות נצח הוד יסוד שלמעלה. ומבאר שם ששער בית השחי נקרא שח"י, ר"ת שם חם ונפת. וכן מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (בראשית ע' ד) **השערות הגדלים במקום ההוא נקרא בית השחי, והם סוד שערות בית הערנה. ורואים שג' קוין של חג"ת ונה"י נכללים בבחינת שח"י בגימטריא 318. וזה הסוד של שער בית השחי שמסמל את ההשפעה של ג' קוין שנקללים בקו האמצעי. והוסיף הרה"ג ר' יעקב מטר שליט"א שמשי"ח מרמז בשמו שהוא נולד מ שי"ח, היינו מהמספר שי"ח שלקח אברהם אתו לבנות את המלכות. וכן אברהם יצא למלחמה עם מספר 318, שמרמז על "חיל" כי ל' זה 3, י' זה 1, וח' זה 8. והוסיף הרה"ג ר' א. י. שליט"א שאברהם אליעזר בגימטריא משיח בן יוסף שמביא את משיח בן דוד. וכן התאריך של יציאת מצרים ביום ט"ו [=י"ה] ניסן בחדש האביב נרמז בפסוק שמשה נתן שם לבנו אליעזר להזכיר שה' עזר לו והצילו מפרעה: (שמות יח, ד) ו"שם האחד אליעזר פי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה". וכן שי"ח ר"ת שכם ירושלים חבורן שהן ג' המקומות שנקנו בכסף על ידי האבות ודוד המלך.****

הַתְּגִים קְשׁוּרִים עִם הַטְּעָמִים שֶׁהֵם סוּד שֶׁל נְגִינָה מִשְׁרַשׁ גִּנַּת.

כְּתוּב (דברים כו, ז) "וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדוֹ וְהֵנִיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ ה' אֱלֹהֶיךָ: וְעִנִּיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אָבִד אָבִי וַיִּרְדּוּ מִצְרִימָה וַיִּגְרֶם שָׁם בְּמַתִּי מַעַט וַיְהִי שֵׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וְרַב". וּמוֹבָא בְּסֵפֶר 'צִמְח הַצְּבִי' שֶׁטָּנָא ר"ת טְעָמִים נְקֻדוֹת אוֹתוֹת, שְׁמִסְמָלִים אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְכֵן טָנָא מְסַמֵּל אֶת הַכְּלִי בּוֹ מַעֲלִים לֵה' אֶת הַפִּירוֹת הַחֲשׁוּבִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּהִבָּאת הַבְּכוֹרִים, וּמְסַמֵּל הַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקֵבִין בְּדִרְגָה הַגְּבוּוּהָ בִּיּוֹתֵר. וּמוֹבָא בְּסֵפֶר 'מַחְמַדֵּי אֶרֶץ' שֶׁלְכַאֲוָרָה חֶסֶד הַרְמָז עַל הַתְּגִים, שֶׁהָרִי יֵשׁ בְּתוֹרָה טַנְת"א, וּמְבַאֵר שֶׁהַתְּגִים נִרְמָזִים בְּתַבְת "אֲרָמִי" שֶׁמִּתְחַלֶּפֶת בְּא"ת ב"ש לְתַגִּי"ם. וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּיּוֹן שֶׁהַטַּנְת"א הֵם כְּנֶגֶד פְּרָד"ס, וְהַתְּגִים מְכוּוֹנִים כְּנֶגֶד הַרְמָז שֶׁעֲלִיו יֵשׁ נְחֹשׁ תְּקִיף, לְכֵן הֵם נִרְמָזִים בְּתַבְת "אֲרָמִי" שְׁמִסְמָל אֶת קְלַפַּת רוּמִי וְאָדוּם שֶׁהִיא הַנְּחֹשׁ שְׁמִלְבִּישׁ עַל תּוֹרַת הַרְמָז דְּרָךְ הָא"ת ב"ש שֶׁהוּא הָאֲחֹר שְׁלוֹ, כִּי א"ת ב"ש הוּא סוּד הָאֲחֹר שֶׁל הַמִּילָה, לְכֵן הָא' מִתְחַלֶּפֶת בְּת' שֶׁהִיא בְּסוֹף הָאוֹתוֹת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' נַח הוֹפְנֵר שְׁלִיט"א שְׁמוֹבָא בַּמ"ב (ל"ו י"ד) כְּתַב בְּסֵפֶר אֲגֵרַת הַטִּיּוֹל שֶׁעֲטַנְז"ז הוּא אוֹתוֹת שֶׁטָּן ע"ז וְהֵם ב' מְקַטְרָגִים גְּדוֹלִים וְזֶהוּ גַם כֵּן סוּד שֶׁל שֶׁעֲטַנְז"ז ג"ץ כִּי ג"ץ גַּם כֵּן שֵׁם שֶׁל מְקַטְרָג אֶחָד וְהַתְּגִין שֶׁעֲלִיהֶם הֵם כְּמוֹ חֶרֶב וְחַנִּית לְהַנְצִל מֵהֶם. וְרוֹאִים שֶׁאוֹתוֹת הַתְּגִים שֶׁהֵן שֶׁעֲטַנְז"ז ג"ץ מְרַמְזוֹת עַל הַשֶּׁטָּן וְהַמְקַטְרָג וּמַצִּילִים מִמֶּנּוּ. וְכַפִּי שְׁבַאֲרֵנוּ שֶׁעַל הַתְּגִים יֵשׁ נְחֹשׁ תְּקִיף וְכִשְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרַת הַתְּגִים מְכַנְיַעִים אוֹתוֹ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף רוֹזִין שְׁלִיט"א שֶׁהַתְּגִים נִקְרָאִים זִיוֹנִים מִלְשׁוֹן כְּלִי זִין נֶגֶד הַשֶּׁטָּן. וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' יוֹסֵף בְּרֵנֶר שְׁלִיט"א שֶׁכָּל הַפְּסוּקִים בְּפִרְשַׁת כִּי תָבֵא עַד שְׁנֵי מִתְחִילִים בְּאוֹת ו', וְיֵשׁ גַּם הַרְבֵּה אוֹתוֹת ו' בְּתוֹךְ הַפְּסוּקִים, וּמְבַאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּי אוֹת ו' מְסַמֶּלֶת אֶת תּוֹרַת הַרְמָז שְׁמַחְבֵּרֶת אֶת כָּל הַפְּרָד"ס שֶׁנִּרְמָז בְּפְסוּקִים אֵלּוּ.

וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (בְּתֵי מִדְרָשׁוֹת מִדְרַשׁ רַבִּי עֲקִיבָה בֶן יוֹסֵף) רַבִּי עֲקִיבָה בֶן יוֹסֵף עָלָיו הַשְּׁלוֹם דוֹרֵשׁ כְּתָרִי אוֹתוֹת עַל הַתְּגִין. וְרוֹאִים שֶׁהַתְּגִין הֵם בְּחִינַת כְּתָר שְׁמִמְנוּ שְׂרַשׁ הַשֶּׁפַע שִׁיּוֹרֵד לְעוֹלָם הַתְּחִתּוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת אוֹתוֹת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹסֵף רוֹזִין שְׁלִיט"א שֵׁישׁ רְמָז עַל הַתְּגִים בְּכְתוּב שְׁנֵאֵמַר עַל יוֹסֵף (דְּבָרִים ל, יז) "בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הִדָּר לוֹ וְקִרְנֵי רָאֵם קִרְנָיו בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו אֶפְסֵי אֶרֶץ", כִּי רַבִּי עֲקִיבָה הִיָּה בְּחִינַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף וְכֵחוֹ לְהַתְּגַבֵּר עַל הָעַמִּים וְהַשׁוֹנְאִים הוּא מֵהַקְּרָנִים שְׁמִסְמָלוֹת אֶת הַתְּגִים שִׁיּוֹצֵאִים מֵהָרָאשׁ.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' מ. פ. שְׁלִיט"א עַל הַכְּתוּב (תְּהִלִּים קטז, יב) "מָה אֲשִׁיב לֵה' כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי" אוֹתוֹת ת"ג מוֹלוּהִי, הֵינּוּ שֶׁהַשֶּׁפַע בָּא דְרָךְ הַתְּגִין שְׁמִשְׁפִּיעִים לְמַלּוֹת וְלֵאוֹתוֹת. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דּוֹד סִיבּוֹנִי שְׁלִיט"א שֶׁתְּגִים בְּגִימְטְרִיא גִנַּת שְׁמִסְמָל אֶת תּוֹרַת הַרְמָז, כְּמוֹבָא ב'חֶתֶם סוֹפֵר' (תּוֹרַת מֹשֶׁה דְרוֹשׁ לַח' טַבַּת) "אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי" ג'נ'ת' ר"ת ג'מְטְרִיָה נ'וֹטְרִיקוֹן ת'מּוֹרָה. וְכֵן נִבְיָא לְקַמֵּן מֵהַרְה"ג ר' י. א. שְׁלִיט"א שֶׁהַכְּתוּב (יִרְמִי' ל, כ) "כִּי בָרָא ה' חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נְקֵבָה תְּסוּבֵב גְּבַר" ר"ת ג'נ'ת, ו'תְּסוּבֵב" בְּגִימְטְרִיא "גִּנַּת אֲגוּז", שֶׁהִיא מִמֶּשׁ הָעֵנָן שֶׁל "כָּל גִּיָּא יִנְשָׂא" שֶׁתּוֹרַת הַגִּימְטְרִיאוֹת וְהַמְסַפְרִים שֶׁשִּׁיכַת לְבַחֲינַת הַנְּקֵבָה תְּעַלָּה לְמַעְלָה וְתְּסוּבֵב גְּבַר, וְתִתְגַּלָּה מַעֲלַת תּוֹרַת הַנְּקֵבָה עַל הַזְכָּר שֶׁהִיא הַסוּד שֶׁל "גִּנַּת אֲגוּז". וְעוֹד הוֹסִיף שֶׁתְּגִים אוֹ גִּנַּת בְּגִימְטְרִיא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' יוֹאֵל טִיטְלְבוֹיִם שְׁלִיט"א

ש"גנת אגוז ירדתי" ר"ת ג"א. והוסיף הרה"ג ר' א. ה. שליט"א שהתגים קשורים גם עם הטעמים שהם סוד של נגינה משרש גנת, וכן חדש תמוז שיהפך לששון ולשמחה והוא בגימטריא גנת מרמז על תני המוזיקה, ולכן מפסיקים את המוזיקה ב"ז תמוז בגימטריא גנת אגוז לעשות את התקון לזה. וכן תמוז"ז נרמז בכתוב על תקון הפה (משלי ל, לב) "ואם זמות יד לפה".

"ותהר" אותיות תורה.

נראה דיצירת הנלד מהיחוד מגלה שיש גם מוחין בתוך הטפה ולא רק השפעה של ו"ק, וכידוע הרמז שכל מקום שכתוב **"ותהר"** אותיות תורה, כי יש חלק של מוחין בבחינת תורה בטפה, וממילא זה יוצר ולד שיש בו קומה שלמה של עשר ספירות עם מוחין חדשים. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שהריון הוא מלשון הרהור ומחשבה ששך למוחין. כי הרהור מושך את הטפה מהמח ויוצר את ההריון שמוליד מוחין חדשים. וכן מובא ברש"י (שה"ש א, ב) **"ישקני מנשיקות פיהו"** זה השיר אומרת בפיה בגלותה ובאלמנותה מי יתן וישקני המלך שלמה מנשיקות פיהו כמו מאז לפי שיש מקומות שנושקין על גב היד ועל הכתף אף אני מתאווה ושוקקת להיותו נוהג עמי כמנהג הראשון כחתן אל כלה פה אל פה. ונאמר דגמא שלו על שם שנתן להם תורתו ודבר עמהם פנים אל פנים ואותם דודים עודם ערבים עליהם מכל שעשוע ומבטחים מאתו להופיע עוד עליהם לבאר להם סוד טעמיה ומסתר צפונותיה ומחלים פניו לקים דברו וזהו ישקני מנשיקות פיהו. ורואים שגלוי טעמי תורה הוא בחינת נשיקות פיהו שהשכינה משתוקקת לזה יותר מכל דבר אחר. ועוד שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שהכתוב (תהילים מא, ב) **"אשרי משפיל אל דל"** בגימטריא נשיקה. לרמז שהשפעת השכל למלכות שהיא בחינת דל נמשכת דרך הנשיקין של היחוד שמושכים את הטפה עם המוחין.

זעקת השכינה. [הדברים נכתבו בהתייעצות עם גדולי תורה].

איך יתכן שכבר באו כל הסימנים שכן דוד בא עד האחרון שבהם, ועד בכלל, ועדין לא תיקנו בכל הכוללים לימוד חובה של לפחות כמה דקות ביום בספר הזהר להצלת עם ישראל?

איך יתכן שדם ישראל נשפך כמים ולא מנסים את העצה היחידה שמובאת בחז"ל שיכולה להציל את עם ישראל גם בדור שכולו חייב להביא את הגאולה ברחמים?

האם מחכים חס ושלום לנהרות של דם ואז יתעוררו, ומדוע לא מנסים לכל הפחות להראות לקב"ה שרוצים את העצה היחידה שכתובה בתורה שבעל פה מפי חז"ל, ולהתחיל לכל הפחות עם לימוד נגלות הזהר.

היכן בני עדות המזרח שאבותיהם ואבות אבותיהם עסקו בעיקר בחכמה הזאת, ובזכות זה זכו שהיטלר ימ"ש לא נכנס למדינות שלהם, מדוע עדין לא תיקנו לימוד ברבים בכל כולל בספר הזהר ובשאר ספרים שעוסקים בפנימיות התורה?

איך יתכן שרובות לומדי התורה הגיעו למצב של דוחק גדול בפרנסה שרק הולך ומחריף ח"ו, ועדין לא עשינו שום חשבון נפש על מה באה עלינו הצרה הזאת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו, ולא עשינו שום תקנה של לימוד ספר הזהר ברבים שהובטח לנו מפי חז"ל שיתן לנו מחסה ושובע ופרנסה בהרחבה גם בזמנים הקשים?

איך נוכל להתעלם מזעקת השכינה על בניה התינוקות שנשבו שנמצאים בסכנת חיים ובידינו להצילם, האם נוכל לומר ידינו לא שפכו את הדם הזה? כדברי הזהר בפרשת נשא, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

רבי יעקב צמח זצ"ל: (בהקדמה לספרו 'קול ברמה', על אידרא רבא) "רחל מבכה על בניה" שאינם עוסקים בחכמה הזאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא, כי אין מדרש קבוע בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן "איננו", אין בניה מושכים וממהרים את המשיח. **בעל הגוב"י על 'עץ חיים'** (בהסכמתו לספר 'איפה שלימה' על אוצרות חיים). **הענינים וההרואים בזמן הגלות** תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך. **רבנו** ה'אור החיים' הקדוש (ויקרא כה, כה) "כי ימוך אחיך וגו'", פרשה זו תרמוז ענין גדול, והערה ליושבי תבל, "ימוך", כשהתחוננים מטין מדרך הטוב מסתלקים ההשפעות, ומתמסכן עמוד הקדושה, כי העיקר תלוי בהתחוננים. "ומכר מאחוזתו", ירצה על המשכן משכן העדות אשר בעונותינו נמכר הבית ביד האומות, והודיע הכתוב כי גאולתו היא ביד הצדיק אשר יהיה קרוב לה', הוא יגאל ממכר אחיו, ובזה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל, ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב.

מסקנת הדברים: כל ראש כולל, מגיד שיעור, ואדם שיש לו השפעה על רבים, יתקן אצלו במסגרת שלו כל יום חובת לימוד בספר הזהר למשך כמה דקות להצלת עם ישראל, מתוך אמונה פשוטה בדברי חז"ל שזה הפתרון כמובטח, ועדיף לימוד ברבים בשיעור עם הבנה וכו', ומי שאצלו במסגרת עדין לא תיקנו את התקנה, יציל את נפשו בלימוד באופן פרטי כפי יכלתו.

משמעות לטעמי המקרא

מאת הרח"ג ר' זלמן פישר שליט"א

דברים תבוא כו,א

דברים כי תבוא כו,א: והיה כי-תבוא אל-הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: והיה כי-תבוא אל-הארץ - פשטא מונח זקף-קטן אשר ה' אלהיך - פשטא מונח זקף-קטן וגו' [רש"י] כאן ירושה ונחלה ומכאן נלמד לכל כי תבוא כי תבואו שזה אחרי ירושה ונחלה (פרט ל- (במדבר שלח-לך טו) לענין חלה שנצטוו מיד בבואם), פעמיים זקף-קטן בין שני קיסרים כעין בנין אב לכל התורה כולה [שפת"ח] מסביר שרש"י לא פירש זאת בפרשת שופטים בענין מנוי מלך כי (א) כדי שהכיבוש ייוחס לה ולא לבשר ודם, (ב) מינוי מלך גם כן אחרי ירושה ונחלה ונלמד בגזירה שוה ולכן לא ילמד ממנו לענין אוכל כמו כאן לומדים מאוכל לאוכל, מביכורים לתרו"מ ועוד.

• תבנית הטעמים כאן תומכת בבנין אב. אפשר שגזרה שוה היא רק מדבר אחד לדבר אחר יחיד, בנין אב מכתוב אחד לרבים

דברים כי-תבוא כו,ב: ולקחת מראשיתו כל-פרי האדמה אשר תביא סארצך אשר ה' אלהיך נתן לך וישבת בטנא והלכת אל-המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם: (כאן מלת ראשית ומלת אדמה ומלת ארצך) פסוקים המעורבים בדיון

שמות משפטים כג,יט: ראשית כפורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא-תבשל גדי בנלב אפו: (כאן מלת ראשית ומלת אדמתך) ויקרא ב,יב קרנן ראשית תקריבו אתם לה' ואל-המזבח לא-יעלו לגרים ניהם: (אלו חיטים) ויקרא אמר כג,י זכר אל-בני ישראל ואסרת אלהם כי-תבואו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עקר ראשית קצירכם אל-הכנף: (אלו שעורים) **דברים ואתחנן ח,ח** ארץ חטה ושלעלה וגפן ותאנה ורמון ארץ-זית שסן ודבש: (כאן מלת ארץ, ושבעה מינים)

[ירושלמי ביכורים פ"א ה"ג (וילנה ב,א)] מתניתין. אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינים וגו' (נוסח הגמרא וכך גירסת הגר"א וגירסת [הרב חיים קנייבסקי] שליט"א)

גמרא. ... ע"פ [לב ירושלים] (דב' תבוא כו,ב) ולקחת מראשיתו ולא כל ראשית. דריש (מאות השימוש מ"ם) מיעוט ... שאין כל הפירות חייבין בביכורים. אם מראשיתו וכו' אלא חיטים ושעורים בלבד. אין לי אלא דכתיב בהו ראשית (אולי נסתפק רק במינים שכתוב בהם המלה ראשית והם:), **חיטים** דכתיב בשתי הלחם (ויקרא ב,יב) קרנן ראשית תקריבו אתם לה' וגו', **שעורים** דכתיב במנחת העומר (וי' אמר כג,י) והבאתם את-עקר ראשית קצירכם אל-הכנף וגו'.

(הגמרא פותחת בתהליך הרחבה מוגבלת ממינים שכתוב בהם המלה ראשית אל מינים אחרים) נאמר כאן ארצך. (בביכורים (דב' תבוא כו,ב) אשר תביא סארצך וגו')

ונאמר כאן (בשבעת המינים) (דב' ואת ח,ח) ארץ חטה ושלעלה. מה ארץ שנאמר להלן בשבעת המינים הכתוב מדבר, אף ארץ שנאמר כאן (טט - בביכורים) בשבעת המינים הכתוב מדבר (ע"פ פי' רש"י).

הסבר המהלך ע"פ תבניות טעמים. מלת ראשית כתובה ב-(שמ' מש' כו,ב) ראשית כפורי אדמתך, אז אולי רק פירות שכתוב בהם ראשית (חיטה ושעורה), בא ההמשך אדמתך - מונח זקף-קטן במלה אחת, כעין מדה ריבה וריבה את הכל, נאמר באחד וכולל הכל. כדי להוכיח ש"הכל" מוגבל לשבעה המינים כמו החיטה והשעורה, אפשר כי המהלך הוא כך, ב-(דב' תבוא כו,ב) נאמר ולקחת מראשיתו כל-פרי האדמה דומה ל- אדמתך הנ"ל, ובהמשך ל- האדמה ב-(דב' תבוא כו,ב) נאמר סארצך מרמז לגזרה שוה להשוות ל-(דב' ואת ח,ח) ארץ חטה ושלעלה, מה ארץ שנאמר בשבעת המינים הכתוב מדבר, אף ארץ = (דב' תבוא כו,ב) סארצך שנאמר כאן (טט - בביכורים) בשבעת המינים הכתוב מדבר. המהלך שהתחיל בגמרא ב-(שמ' מש' כו,ב) ראשית כפורי אדמתך הוכח כי מלמד על רבוי מוגבל רק לשבעת המינים.

הסבר על הלימוד ריבה וריבה את הכל: **ירושלמי פסחים** דורש מפרי שקמחו מחמיץ מפרישים חלה ואופים מצה מהפסוק (במ' שלח כו,א) מראשית ערסתיכם ותנו לה' תרוחה לזרתיכם: ס הבסיס הוא הקרא מראשית ערסתיכם והדרשה ריבה ריבה את הכל. וע"י הקרא ביהושע "מבעבור הארץ" קבעו שאלו חיטין ושעורים ומהם ריבו ע"י נסיונות רבנן דקיסרין אל שאר המינים המחמיצים כוסמין, שיפון, שיבולת שועל וע"פ הפני משה אם ימצא עוד מין מחמיץ אז גם הוא בכלל כך. בכל אופן ערסתיכם - פשטא מונח זקף-קטן בתיבה אחת נתנה רמז שאפשר כי במקומות נוספים גם תהיה דרשה של ריבה ריבה את הכל.

אשר תביא סארצך אשר ה' אלהיך נתן לך - קדמא דרגא תביר קדמא דרגא תביר מרכא טפחא, תבנית נדירה מאד, אפשר כי התבנית אשר תביא סארצך מרמזת לקבוצת פרטים שעל כל אחד חל הענין או ההלכה, אלו שבעת המינים החייבים מדאורייתא בביכורים. אמנם פשט הפסוק מלמד על על הבאת ביכורים סארצך, אבל אפשר כי (דב' כ"ת כו,ב) סארצך - תביר, וגם ס - מ"ם השימוש, וגם אלהיך - תביר, מחלקים וממעטים את מלוא ארצך מחובת הבאת ביכורים ע"פ מאמרי חז"ל. מהיכן לא מביאים, נסיבות שלא מביאים,

(א) **דב' ל"ט ט"ב** סאָרצן - תביר, וגם מ"ם השימוש ממעטים בממקום שממנו מביאים בכורים כי **אַשֶׁר** – קדמא, **ה' אֶלְתֵּיךְ נִתֵּן לָךְ** – דרגא תביר מרכא טפחא, קבוצת פרטים שחל עליהם אותו ענין או הלכה, ה' א-לקינו הקדים לתת לנו את עבר הירדן המזרחי שרק לעתיד לבוא אמור להיות חלק מא"י ורק אז יביאו ממנו בכורים, עד אז נוהגים כנאמר ב-**משנה מסכת כלים פ"א מ"ו** עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא קדושתה שמביאים ממנה העומר והבכורים ושתי הלחם מה שאין מביאים כן מכל הארצות:
(ב) **משנה ביכורים פ"א מ"א** ... אלו שאינן מביאין הנוטע לתוך שלו והבריך לתוך של יחיד או של רבים וכן (ולהפך) וגו'
מ"ב מאיזה טעם אינו מביא משום שנאמר (**שמות כג**) ראשית בכורי אדמתך עד שיהיו כל הגדולין מאדמתך הארסין והחכורות והסקריקון והגזלן אין מביאין מאותו הטעם משום שנאמר ראשית בכורי אדמתך:
מ"ג אין מביאין בכורים חוץ משבעת המינים ... שאינם מן המוכרח אין מביאין בכורים קודם לעצרת וגו'

אנציקלופדיה תלמודית כרך ג, [בכורים] עמוד שא טור 1 הקרקע. אין חובת הבאת בכורים אלא כשהפירות והאדמה, שממנה גדלו, הם שלו, ולפיכך הלוקח פירות תלושים ... אינו מביא, שהרי אין לו קרקע, ואף המוכר אינו מביא, שהרי אין לו פירות,
(ע' שא טור 2) והגזלנים, אין מביאים בכורים, שנאמר: בכורי אדמתך⁶³, ואפילו נתיאשו הבעלים⁶⁴. אפילו היו חכירי בתי אבות, שהם ובניהם הם החוכרים מאביהם של בעלי השדה ומבניהם אחריהם, אינם מביאים⁶⁵, ...
הקונה אילן אחד בתוך קרקע של חברו, אינו מביא, לפי שאין לו קרקע⁷⁰. קנה שלשה אילנות מביא⁷¹.... הקונה שני אילנות, כיון שהדבר ספק אם יש לו קרקע⁸¹, הרי זה מביא מספק⁸². קנה אילן וקרקעו, מביא בכורים⁸³.
(עמוד שג טור 1) אין מביאים בכורים אלא מן המוכרח, שנאמר: סאָרצן, ולא כל ארצך¹⁴⁰, למעט שאינו מן המוכרח¹⁴¹.
(עמוד שג טור 2) פירות שביעית* חייבים בבכורים¹⁶², ויש סוברים שאינם חייבים, לפי שהם הפקר, ולא נתחייבו בשעת הביכור¹⁶³, ואינו יכול לומר האדמה אשר נתת לי¹⁶⁴. הערה 162. רש"י שמות כג יט ... שמצדד לפרש כשלקט הוא עצמו מפירות שדהו, מביא ...

בשורה משמחת ניתן לקבל את עלון סוד החשמל מודפס בדואר רגיל עד
הבית במחיר 9 אגורות לעמוד כולל משלוח דרך חברת פרינט מייל טלפון
5023* רשומה 557
יש צורך להיות מנוי במערכת שלהם בתשלום מראש עבור הדפסות
עתידיות בסכום מנימלי של 30 שקל.

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

fish@neto.net.il טל: 0533109982

לפי הוראת גדולי ישראל שליט"א אנו מנויים על שירות מייל בלבד ללא גישה לאינטרנט ניתן לפנות אלינו דרך מייל חוזר בלבד או בפקס 15326537343

קישור כשר לשיעורי וידאו ביום עיון לתורת הרמז ט"ו באב תשע"ה במכון רמח"ל הר נוף ירושלים

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuRktK0XBBVXp6S0E>

קישור כשר לשיעורי וידאו שנתנו בראשי חודשים בקבר דוד המלך ועוד

<https://drive.google.com/open?id=0B8vad60OFCnuaHdrRWZXSgtJVIk>

חדש קישור להורדת 5 כרכים של ספר סוד החשמל

<http://hebrewbooks.org/pdfpager.aspx?req=53606&pgnum=1>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל לשנים תש"ע - תשע"ג

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1722>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ד

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור להורדת עלוני סוד החשמל תשע"ה

<http://www.shtaygen.co.il/?CategoryID=1890>

קישור לארכיון השיעורים והעלונים

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

סוד החשמל 400 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsTa1B6UT-XOPxMOg0L8LFD>

סידור הרש"ש 37 סרטונים

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL07U4Ld4DFGsRpQM-VAJ6yf9Lw6Bkvw3P>

קישור להורדת תוכנת הרמז בגירסא חדשה עם הוספות רבות

<https://drive.google.com/file/d/0B8NARozmpeUAQ3A1QjhcUzhWYoU/view?pref=2&pli=1>

בעזה"ש"ת

אנו שמחים להודיע על
קו טלפון של סוד החשמל

מספרי הטלפון של הקו במחיר שיחה רגילה

025805801 או: 0723326302 או: 0799280256 או: 0799164284

025805801 > 1 > 01>

קישור להורדת השיעורים

<http://sod1820.co.il/?p=503>

שימו לב לשיעורים חדשים שנכנסים למערכת